

Załącznik do
Uchwały NR XXIV/344/2021
Rady Miasta Mława
z dnia 26 stycznia 2021 r.

Uzasadnienie

W dniu 10 grudnia 2020 r. do Rady Miasta Mława wpłynęła petycja w sprawie podjęcia uchwały przez Radę Miasta o treści :

Zgodnie z artykułem 32 Konstytucji RP wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny. W związku z powyższym za niedopuszczalne uważamy jakiejkolwiek działania władz międzynarodowych, krajowych czy lokalnych wykluczające społecznie mieszkańców miasta Mława z powodów rasowych, religijnych, medycznych czy sanitarnych. Działania rozumiemy jako regulacje prawne, a także wywieranie medialnej czy społecznej presji na urzędników czy funkcjonariuszy, przedsiębiorców, lokalne społeczności czy wspólnoty wyznaniowe zachęcające do jakiejkolwiek formy segregacji mieszkańców miasta Mława.

Jednocześnie przed rozpoczęciem zapowiadanych przez Rząd RP masowych szczepień przeciwko wirusowi SARS-CoV-2, planowanych od 2021 r., których eksperymentalnymi biorcami mają być także mieszkańcy miasta Mława, uznajemy za zasadne i nieodzowne, by Rząd RP uzyskał pisemne gwarancje ze strony producentów szczepionek, że w przypadku jakichkolwiek powikłań gotowi są oni przyjąć i ponieść wszelkie koszty prawne i finansowe wystąpienia niepożądanych odczynów poszczepiennych. Stanowisko to uzasadniamy artykułem 39 Konstytucji RP zabraniającej poddawania obywateli eksperymentom naukowym, w tym medycznym, bez dobrowolnie wyrażonej zgody.

Petycja została skierowana do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji. Po analizie w/w petycji należało uznać ją za bezzasadną.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym do właściwości rady gminy należą wszystkie sprawy pozostające w zakresie działania gminy, o ile ustawy nie stanowią inaczej. Przepis ten określa domniemanie właściwości rady do załatwiania spraw mieszczących się w zakresie działania gminy. Gminny samorząd terytorialny jest upoważniony do załatwiania lokalnych spraw publicznych, które zostały ustawowo włączone do zakresu jego działania, jak również do załatwiania takich zadań i kompetencji, których ustawy nie przekazały żadnemu podmiotowi, a które mieszczą się w zakresie zadań i kompetencji samorządowych o charakterze lokalnym. Nie mogą to być jednak dowolnie wykreowane przez samorząd gminny zadania publiczne, a jedynie takie które mają charakter zobiektywizowany, tj. znajdują podstawę prawną, lecz brak wyraźnie wskazanego przez ustawodawcę podmiotu władnego do ich realizacji. Jak stwierdził w jednym ze swoich wyroków Naczelny Sąd Administracyjny, ocena legalności aktu pochodzącego od organu stanowiącego gminy (tj. rady) wymaga w pierwszej kolejności ustalenia, czy rada jest właściwa w materii będącej przedmiotem wydanego aktu, tj. czy wydany akt mieści się w kategorii spraw powierzonych temu organowi. Rada może bowiem legalnie wydać taki akt tylko jeśli dana sprawa pozostaje w kategorii spraw publicznych o znaczeniu lokalnym (domniemanie właściwości gminy), które nie są

zastrzeżone ustawami na rzecz innych podmiotów (Wyrok N.S.A. z 1 lutego 2017 r., sygn. akt I OSK 2779/16).

W ust. 2 w/w przepisu ustawodawca dokonał szerokiego wyliczenia spraw, które pozostają w wyłącznej właściwości rady. Takie sformułowanie oznacza, że tylko konkretny organ - tj. rada - jest uprawniony do decydowania o sprawach, które zostały wyliczone w art. 18 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, z wyłączeniem innych organów. Wyliczenie spraw zastrzeżonych do właściwości rady gminy, o którym mowa w art. 18 ust.2 ustawy o samorządzie gminnym, nie ma charakteru wyczerpującego. Przepis art. 18 ust.2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym, stwierdza, że jeżeli ustawy szczególne, tzn. inne ustawy niż ustawa o samorządzie gminnym, prześlą gminie określone uprawnienia do stanowienia powszechnie obowiązującego prawa w danym obszarze, to rada będzie właściwa do podejmowania takich rozstrzygnięć. Zadania takie mogą zostać przypisane radzie gminy na podstawie innych ustawach. Uprawnienie do podjęcie uchwały musi wynikać z przepisu rangi ustawowej, przy czym uprawnienie to musi być wyraźne, a nie tylko pośrednio wynikające z ustawy. Ponadto powinno wskazywać organ administracji publicznej właściwy do wydania danego aktu normatywnego. Istnienia upoważnienia ustawowego do stanowienia przez jednostkę samorządu terytorialnego aktu prawa miejscowego w żadnym razie nie można domniemywać. Prawidłowa pod względem prawnym uchwała musi spełniać niezbędne wymagania zarówno w aspekcie materialnym jak i formalnym. Oznacza to, że treść uchwały musi być zgodna z przepisami prawa, a tryb jej podjęcia powinien odpowiadać określonym procedurom. Wskazanie prawidłowej podstawy upoważniającej do rozstrzygnięcia danego rodzaju spraw w formie uchwały stanowi istotny element takiej uchwały bowiem pełni funkcję informującą o podstawie wydania danego aktu i dowodzi zgodności działania organów z zasadą praworządności, zgodnie z którą organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.

Po analizie petycji, Rada stwierdza, iż nie znalazła podstawy prawnej do podjęcia uchwały o treści wskazanej w petycji. Żadna ustawa nie daje Radzie możliwości podjęcia uchwały która, wyrażałaby dezaprobatę dla działania władz międzynarodowych, krajowych czy lokalnych, a także obligowałaby Rząd Rzeczypospolitej Polskiej do podjęcia określonego działania tj. uzyskania pisemnej gwarancji ze strony producentów szczepionek przeciwko wirusowi SARS-COV 2, że w przypadku jakichkolwiek powikłań gotowi są oni przyjąć i ponieść wszelkie koszty prawne i finansowe wystąpienia niepożądanych odczynów poszczepiennych. Taką podstawą nie są również art. 39 i 32 Konstytucji wskazane przez wnoszącego petycję. Przepisy te nie normują prawa Rady do podjęcia uchwały. Przepis art. 39 Konstytucji stwierdza, iż nikt nie może być poddany eksperymentom naukowym, w tym medycznym, bez dobrowolnie wyrażonej zgody, natomiast art. 32 Konstytucji formułuje zasady, iż wszyscy są wobec prawa równi, wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne oraz nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny. W przedmiotowej sprawie mielibyśmy do czynienia z podjęciem uchwały bez podstawy prawnej, co skutkowałoby nieważnością uchwały na podstawie art. 91 ust.1 ustawy o samorządzie gminnym.

Mając powyższe na względzie należało uznać petycję za bezzasadną.

Ponadto należy wskazać, iż zgodnie z art.13 ust. 2 ustawy o petycjach sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.